

Proposicions presentades a la Junta General Extraordinària

Hem constatat tots i seguim constatant cada dia amb més gran satisfacció, la imponent creixença de la nostra estimada Mutual Mèdica.

Avui la Mutual té una importància econòmica que tal vegada nosaltres, que la veiem de tant a prop i que l'hem seguida des del primer dia, no sabem distingir prou bé i més encara no sabem capir-ne la gran transcendència i la greu responsabilitat que enclou el seu govern per raó de la seva mateixa importància.

Certament que els resultats que avui constatem a la Mutual inclinen ingènuament i espontàniament a les més expansives manifestacions de goig i de confiança, però per altra part hem de tenir la serenitat suficient per a imposar-nos del sentit de responsabilitat que inspira la sola contemplació d'aquesta massa imponent que avui és la Mutual Mèdica del Sindicat de Metges de Catalunya.

Afortunadament, els Consells de la Mutual han tingut sempre, fins avui, aquesta sensació i han anat construint l'obra pas a pas, i afermant sempre la part feta, abans de construir la nova.

Les Juntes generals han sentit igualment aquesta responsabilitat i identificades amb els Consells han valorat amb els seus acords definitius totes les normes de solidificació que han estat proposades.

En la darrera Junta general de l'any 1927, a proposta del Consell, que s'havia documentat suficientment, es va donar un gran pas en el camí de la cada dia més necessària solidificació de la Mutual. Aquest pas va fer-se en acordar-se que es suprimís la condonació de prorrates i que l'excés que ingressava en el Fons Mixt s'acumulés com una Reserva de la Mutual.

Està en la consciència de tots la necessitat d'aquell acord. En tots els ordres de previsió, on sempre resta aquella part incerta, és d'una sana prudència i dóna la màxima confiança de comptar amb un capital reservat, un capital que àdhuc pot semblar insuficient de moment, però que té totes les virtuts i totes les utilitats el dia que es presenta la inesperada contingència.

Tots i cada un dels mutualistes, tots aquests dos mil companys que avui tenen confiat el seu esdevenidor a la Mutual Mèdica, sentiran la màxima tranquil·litat en saber que a més de totes les previsions que el Reglament ja enclou, que a més de totes les seguretats que la Mutual ja els dóna, tenen encara un capital de reserva que els posa a cobert de tota cosa insospitada, de tota contingència del dia de demà, quan es presenti aquell fet que avui no podem endevinar, que no podem definir, però que, fruit de la nostra fehabilitat, pot presentar-se.

La formació d'un capital de reserva és el complement que permet aquella afirmació concreta necessària en tota obra de previsió, el "No pot passar res", el "Passi el que passi, tot està previst".

La Mutual és prou gran, té la responsabilitat suficient perquè tinguem el deure de fer-nos aquella afirmació.

Aquell acord de la Junta general de l'any passat, que abans hem esmentat, era el primer pas vers aquesta total confiança, però considerem incomplet aquell acord per tal com quedà a mercè de successives Juntes generals.

Hem de creure, perquè la pràctica ens ho ha demostrat sempre, que els Consells i les Juntes generals que ens seguiran en el govern de la nostra entitat, tindran el mateix sentit de responsabilitat que s'ha tingut fins ara; tindran de l'esdevenidor de la Mutual igual cura com fins ara; però hem de tenir present que no hi ha pitjor enemic del seny que l'entusiasme, que les explosions de goig ofeguen a vegades les conveniències i això ens pot esdevenir a tots, quantes vegades ja ha perillat d'esdevenir entre nosaltres.

Creixerà més i més la Mutual, veurem que acumulen quantitats considerables, ens sentirem posseïdors d'una grossa potència econòmica, i això pot inclinar-nos inconscientment a lliberalitats innecessàries i qui sap si contraproductes per al dia de demà. És una prova evident d'això l'extemporània condonació de prorrates que s'havia fet fins l'any passat i, més recent encara, el tau-